

Bors Anna
(1978, Budapest)
költő

Bors Anna

A légy halála

Már másként dong,
kihagyásokkal és mélyebb zöngével,
a falhoz csapódik egyszer, kétszer,
a földre zuhan, majd újra
a lámpa felé repül, félúton
megbénul a szárnya, keres,
keresi a sprét tartó kezét,
a kézhez tartozó testet,
elvéti az irányt, és megint
a sarokban köt ki,
fel már nem emelkedik,
köröz, köröket ír repülve,
a földön repülne,
a földre terülve dong,
dong még, azután elhallgat,
és ki tudja, meddig él.

Szilveszterek

Madárléptek a havon,
térkép a régi ágyhoz,
idén kevés hó esett,
itt mégis csend van,

az ágy lába üszkös.
Vodkát innék,
mint szilveszterkor,
mikor derékig ért a múlt,
lerázható, foltot hagyó.
Most téged követtelek,
most ágyadra zuhanok,
kísért egy zörgés,
a vaskályha teteje,
soha nem mondtuk ki:
tűz, sötét, hó, hamu,
várakozás, szilveszter.